

[Weikop.]

et enhver bestræbelse vil gå ud på at lette handel og industrivirksomhed i Frihavnen. Man skal også erindre, at inden vi i mellemkrigsårene indviklede os i et restriktions- og valutaattestsystem, havde vi her i Danmark en ret betydelig reeksport.

I Dansk Arbejdes månedsoversigt for september for hovedstadsområdet blev der peget herpå. I 1920 havde reeksportens udførselsværdi for dansk regning andraget ca. 371 mill. kr., medens den i 1958 kun androg 150 mill. kr., altså et kolossalt fald, når man tager prisudviklingen i betragtning. Den samme månedsoversigt peger på, at en reeksport af tilsvarende omfang i dag som 1920'erne med de nuværende prisforhold lagt til grund antagelig ville give København en bruttofortjeneste på ca. 150 mill. kr. mod de 15-20 mill. kr., der er regnet med i de senere år. Det er formentlig ikke unaturligt, at Dansk Arbejdes økonomiske månedsoversigt giver mig anledning til at henstille til den højtærede minister at give alle de lettelser, det overhovedet er muligt, for at få handelen i gang og dermed også få en reeksporthandel i gang, formidlet over Københavns Frihavn. Det betaler sig nu at være restriktionsfri på disse områder, og skulle det knibe for den højtærede minister at få finansministeren med, fordi han skal pine den sidste hvid ud i told, eller handelsministeren nødig vil afstå fra et eller andet ligegyldigt papir, men kræver det opretholdt, synes jeg, den højtærede minister skulle hviske de andre ministre i øret, at pengene ligger i vinduet, når bare vinduet bliver lukket tilstrækkelig højt op.

Frihavnen trænger til et skub fremad, og jeg håber, at den højtærede minister i sin administration vil være med dertil og ikke hænge sig i petitesser — dermed siger jeg ikke, at ministeren har gjort det før; jeg understreger bare, at man ikke skal hænge sig i petitesser — men vil benytte sin myndighed til at gøre Københavns Frihavn til en rigtig frihavn og måske også til de syvs frihavn. Jeg tror, man kan sige, at går det Frihavnen godt, ja, så er det til gavn for landet.

Det er muligt, at et eller andet skal rettes i det foreliggende lovforslag. Jeg har peget på en ganske enkelt ting, og hvis det skulle vise sig under de udvalgsforhandlinger, der

nu skal finde sted, at det ville være hensigtsmæssigt, vil vi gerne være med dertil. I øvrigt vil jeg gerne være med til at gøre det foreliggende lovforslag til genstand for en både hurtig og velvillig behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Lannung: Jeg kan også på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag. Vi har haft flere frihavnslove; det foreliggende lovforslag tager sigte på en ajourføring og modernisering af lovgivningen, der nærmere præciserer ministeriet for offentlige arbejders hjemmel til at give koncession på frihavnsdriften og fastsætte vilkår herfor, vilkår, som i højere grad end de hidtil gældende kan tage hensyn til de juridiske og økonomiske forhold mellem Københavns havn og Københavns Frihavn, efter at Københavns havn er blevet ejer af hele aktiekapitalen i Frihavnsselskabet.

Der er navnlig tilvejebragt en ramme for ministeriet for offentlige arbejders beføjelser, idet udformningen af reglerne enkeltheder, som naturligt er, overlades til ministeren. Ministeren bestemmer vilkårene for koncessionen og udfærdiger de administrative bestemmelser, reglementer o. s. v.

Vi hilser for vort vedkommende med stor tilfredshed, at det navnlig er hensigten at modernisere bestemmelserne vedrørende Frihavns drift, og vi noterer, at udkastet til den nu kommende koncession følger med lovforslaget som bilag, og at der er enighed om koncessionsforslaget mellem alle rette vedkommende, d. v. s. ministeriet for offentlige arbejder, finansministeriet, Københavns havnebestyrelse og Frihavnsselskabet.

Blandt særlige bestemmelser findes bestemmelsen om, at lejemål vedrørende Frihavns pakhuse falder uden for lejelovgivningen — som det er nævnt — hvad der stemmer med Frihavns særegne karakter og status. Medens det som berørt udtrykkeligt er fastsat, at der i koncessionstiden, de 25 år, ikke kan gives andre koncession på frihavnsvirksomhed inden for hovedstads-kommunernes område, vil der for så vidt ikke være noget til hinder for i givet fald at give koncession for et andet havneområde, det være sig Århus, Kalundborg eller en anden havn, hvis ønsket måtte være til stede. En anden ting er, at man i et land